

חַמִּימוֹת הַיָּצָר

160

וְדַע, שְׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הוּא
כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים
שֶׁהָיָה בָּהֶם מִקֵּדָם, וְעַכְשָׁיו הוּא
פוֹנֶה עֵרֶף וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה עוֹד מֶה שֶׁעָשָׂה,
הֵן בְּמַעֲשֵׂה וְהֵן בְּמַחֲשָׁבָה.
וְזֶהוּ עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה.

וְהוּא מַעֲלָה גְדוֹלָה כְּשֵׁי שֶׁעֲדִין יֵצֵר הָרַע
לְהָאָדָם, כִּי אִזּוֹ יִכּוֹל לַעֲבֹד אוֹתוֹ וְיִתְבַּרֵּךְ עִם
הַיָּצָר הָרַע דִּיקָא, לְהַתְגַּבֵּר מִתּוֹךְ חֲמִימוֹת
הַיָּצָר וּלְהַמְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ לְתוֹךְ אֵיזָה עֲבוּדָה
מִעֲבוּדַת הַשָּׁמַיִם,

דְּהֵינּוּ לַעֲצוֹר וּלְעַכֵּב הַחֲמִימוֹת בְּעֵת הַתְּאוּזָה
וּלְהַנִּיחוֹ בְּעֵת הַתְּפִלָּה וְהַעֲבוּדָה, לְהַתְּפַלֵּל
בְּחֲמִימוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב.

מהיכן החסרונות?

כָּל הַחֲסֵרוֹנוֹת הֵם רַק מִחֲסָרוֹן אֲמוּנָה,
וְעַל-כֵּן בְּאֵמַת הַחֲכָמִים וְהַמְּחַקְרִים, חֵייהֶם אֵינָם
חַיִּים כָּלֵל, כִּי הֵם רְחוּקִים מֵחֵי הַחַיִּים עַל-יְדֵי
חֲכָמָתָם וְחֻקֵּי־רַתָּם שֶׁעוֹקְרֵת אוֹתָם מִשָּׂרֵשׁ,
וְהֵם פְּרוּזִים תָּמִיד אַחַר הַחֲכָמוֹת שֶׁאַחַר הַטָּבַע,
שִׁשָּׁם מְלֵא חֲסֵרוֹנוֹת,

כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא מְלֵא חֲסֵרוֹנוֹת, פֶּעַם
וּמִכְאוּבוֹת, וְאֵין שׁוֹם אָדָם שֶׁיִּשְׁלִים תְּאוֹתוֹ בְּזֶה
הָעוֹלָם, וְסוּף כָּל סוּף מַה יִּתְרוֹן לוֹ מִכָּל עֵמְלוֹ?

וְגַם כָּל הַחֲכָמוֹת בְּעֵצְמוֹן חֲסֵרִים, עַד שֶׁרַבָּם
מוֹדִים בְּעֵצְמָם שֶׁאֵין יוֹדְעִים כָּלֵל, וְכַמְבֹּאֵר
בְּדַבְרֵיהֶם כִּמָּה וְכִמָּה מַחְלוּקוֹת וְסִפְּקוֹת
וּבְלִבּוֹנִים וְדַעוֹת מִדַּעוֹת שׁוֹנוֹת בְּחֲכָמוֹת
הַתְּכוּנָה וְכֵן בְּשָׂר הַחֲכָמוֹת. ה' יִצְיֵלֵנוּ.

לזכות לעשירות

עקר העשירות באה מן האמת.

הינו שנוהגים ב'אמת', כלומר, שנוהגים על

פי התורה שנקראת 'אמת', הן במשא

ובמתן, הן במלאכה, הן בהנהגת הבית.

והעושה פן מזפהו השם יתברך להרגיש

חיות והרחבה.

אבל מי שאינו נוהג ב'אמת', גם אם משפיע

בעשר גדול נופל לעניות ולבזיונות,

רחמנא לצלן.

ואפלו אם נראה פי אנשי פזב מצליחים

במעשיהם, אך בודאי סופם לא טוב יהיה,

מבאר בפסוק: "עשה עשר ולא במשפט,

בחצי ימיו יעזבנו".